

FILOLOG

PROFIL OCUPAȚIONAL (versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații Analizează creația lingvistică (construcții, lexic, nivel de limbă) caracteristică unui scriitor sau unei opere, valorificând creația însăși din punct de vedere estetic.

Cod COR: 244 401

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Datează, localizează, tipărește texte recurgând la cunoștințe de istorie, istoria religiilor, lingvistică, gramatică, stilistică, epigrafie și papirologie.
- Reconstituie, pe baza textelor, fapte de istorie (mai ales veche) socială și culturală.
- Pornește de la fenomene lingvistice concrete și, după ce le-a sistematizat, stabilește caracteristicile lor generale, bazându-se pe cercetarea realizată de lingvisticele particulare (care studiază o limbă determinată sau un grup de limbi).
- Studiază gramatica, retorica, istoria, interpretările diverșilor autori, precum și tradițiile critice asociate cu o limbă.
- Analizează și studiază limbile speciale – argoul specific unor grupuri sociale sau profesionale, precum și limbajele tehnice.
- Studiază limbile artificiale, construite pe baza limbilor existente istoric, în scopul difuzării universale (esperanto, interlingua, basic english).
- Inventariază „greșelile” dintr-o limbă pentru a urmări evoluția ei (în ce măsură s-au impus sau au fost eliminate de „uz”).
- Semnalează cum și când se produce o schimbare lingvistică (prin inovație/creație individuală datorată unor deprinderi articulatorii, unor erori în selectarea modelului, unor motive stilistice precum nevoia de expresivitate, unor motive culturale, unor cauze fizice precum anumite defecte de pronunție).
- Studiază istoria cuvintelor, adică modificările de formă și de sens pe care acestea le înregistrează de-a lungul timpului.

- Inventariază, compară și explică fenomenele particulare ce țin de aspectul afectiv al limbii (augumentativele, diminutivele, hiperbolele, metaforele, expresiile ironice etc.).
- Studiază formele pe care semnele lingvistice (cuvintele) le iau în propoziție, cât și funcțiile și relațiile reciproce în același plan.
- Analizează creația lingvistică (construcții, lexic, nivel de limbă) caracteristică unui scriitor sau unei opere, valorificând creația însăși din punct de vedere estetic.
- Stabilește corelații între diverse manifestări ale unor curente literare, respectiv artistice sau filosofice.

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Activitatea se desfășoară în spații protejate (birouri, biblioteci), în condiții de siguranță și confort.

B₂. Mediul socio-organizațional

- În general, sarcinile sunt structurate, necesitând exactitate și acuratețe.
- Programul de lucru poate fi fix (8 ore/zi) sau variabil, în funcție de cadrul instituțional în care își desfășoară activitatea (institute de cercetare, facultăți de specialitate).
- Există un grad ridicat al libertății de decizie și asumarea responsabilității pentru acestea.
- Activitățile desfășurate implică o frecvență ridicată a interacțiunilor interpersonale în cazul colectivelor de cercetare, dar cel mai adesea munca se desfășoară individual.

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Nu este cazul.

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii superioare de specialitate
- Nivel de calificare: N6

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Limba română
- Limbi străine
- Limbi clasice
- Istorie
- Filosofie și teologie
- Sociologie și antropologie

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi folosite în învățare
- Deprinderi sociale
- Deprinderi de rezolvare de probleme

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare					X
2. Aptitudinea verbală					X
3. Aptitudinea numerică			X		
4. Aptitudinea spațială			X		
5. Aptitudinea de percepție a formei			X		
6. Abilități funcționărești			X		
7. Rapiditatea în reacții			X		
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

Aptitudini psihomotorii

- Dexteritate manuală

Aptitudini senzoriale

- Claritate în vorbire

Aptitudini fizice

- Nu sunt relevante

F. Alte caracteristici relevante

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

I A C (investigativ, artistic, convențional)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Munca în echipă
- Valori morale
- Servicii în folosul celorlalți
- Instruire adecvată
- Activitate
- Supervizare, accent pe relații umane
- Practici și politici ale instituției

F3. Caracteristici de personalitate

- Exercițarea ocupației **filolog** poate fi realizată cu succes de persoane care se comportă politicos, au o atitudine amabilă, binevoitoare. Au abilitatea de a-și menține echilibrul emoțional și în situații de stres fără a prezenta manifestări extreme și neconcordante cu situația.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Scădere

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de n x salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(2-4) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Critic literar
- Traducător (studii superioare)
- Scriitor
- Lector carte